

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

6 września

№ 89.

Rok 1923.

Treść: 698.	Ustawa z dnia 8 sierpnia 1923 r. o prowizorjum budżetowem za czas od 1 lipca do 30 września 1923 r.	1025
699.	Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dn. 1 września 1923 r. o zasadach, dotyczących starszeństwa przy awansach oraz sposobu przeprowadzania wyboru na stopnie generalskie	1026
700.	Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 1 września 1923 r. o sposobie przeprowadzania wyboru przy awansach na stopnie generalskie w 1923 r.	1027
701.	Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 28 sierpnia 1923 r. o dalszem podniesieniu niektórych opłat probierczych	1027
702.	Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 29 sierpnia 1923 r. w przedmiocie organizacji urzędów miar na ziemiach górnośląskich Województwa Śląskiego.	1028
703.	Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 24 sierpnia 1923 r. w przedmiocie ustalenia stopy opłaty za nadzór nad zakładami ubezpieczeń za 1922 r.	1028

698.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 8 sierpnia 1923 r.

o prowizorjum budżetowem za czas od 1 lipca do 30 września 1923 r.

Art. 1. Upoważnia się Rząd do czynienia wydatków państwowych w czasie od 1 lipca do 30 września 1923 r. w wysokości kredytów, przyznanych w art. 1 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 66, poz. 511) o prowizorjum budżetowem za czas od 1 kwietnia do 30 czerwca 1923 r. oraz w wysokości kredytów dodatkowych, przyznanych w okresie od 1 kwietnia do 30 czerwca 1923 r. na mocy art. 2 powołanej ustawy.

Art. 2. Przekroczenie kredytów prowizorycznych, ustalonych w art. 1, może nastąpić tylko w razie dalszego wzrostu drożyzny w granicach 25% tych kredytów.

Wyjątek stanowią kredyty dodatkowe, potrzebne wskutek wzrostu kursu walut zagranicznych na dokonywanie wydatków osobowych i rzeczowych płatnych w walucie zagranicznej, o ile suma kredytów, ustalona w walucie zagranicznej, nie zostaje przekroczona.

Zmiany budżetowe, o których mowa w ustępie poprzednim, mogą być dokonane za uprzednią zgodą Ministra Skarbu ponad granice, ustaloną w ustępie pierwszym.

Otwieranie nowych kredytów może nastąpić tylko na wniosek Ministra Skarbu, zatwierdzony w drodze ustawodawczej.

Art. 3. Wymienione w art. 1 i 2 wydatki państwowe mają być dokonywane na poczet konstytucyjnie mającego się zatwierdzić budżetu na rok 1923 z tem, że kredyty inwestycyjne mogą być otwierane za uprzednią zgodą Ministra Skarbu.

Art. 4. Upoważnia się Rząd do pokrycia wydatków państwowych w okresie od 1 lipca do 30 września 1923 r. dochodami państwowymi, przewidzianymi w preliminarzu na rok 1922, przy uwzględ-

nieniu podwyżki tych dochodów, oraz dochodami, opartymi na nowych tytułach prawnych.

Art. 5. Minister Skarbu upoważniony jest do przedsięwzięcia operacji finansowych celem pokrycia wymienionych w art. 1 i 2 wydatków, nie znajdujących pokrycia w dochodach państwowych.

Art. 6. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Art. 7. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1923 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *H. Linde*

699.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

z dnia 1 września 1923 roku

o zasadach, dotyczących starszeństwa przy awansach oraz sposobu przeprowadzania wyboru na stopnie generalskie.

Na zasadzie artykułu 30 ustawy o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów wojsk polskich z dnia 23.III.1922 r. (Dz. U. R. P. № 32, poz. 256) i § 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12.V.1923 r. o zasadach, dotyczących starszeństwa przy awansach, sposobu przeprowadzania wyboru, oraz kwalifikowania oficerów (Dz. U. R. P. № 50, poz. 352) zarządzam co następuje:

§ 1. Przy awansach na stopnie generalskie jako datę starszeństwa generałów w danym stopniu generalskim ustala się dzień, z którym nastąpiło awansowanie.

§ 2. Kolejność starszeństwa awansowanych generałów pomiędzy sobą opiera się na porządku, w jakim oni są wymienieni w liście starszeństwa oficerów zawodowych w stopniu poprzednim.

§ 3. Ilość wakansów w korpusie generałów w każdym stopniu generalskim, na które zostaną awansowani oficerowie, ogłasza przed każdym awansem Minister Spraw Wojskowych.

Przed każdym terminem awansowym Minister Spraw Wojskowych ogłasza w rozporządzeniu, zarządzającym awanse, datę, do której kandydatom na stopnie generalskie należy obliczać czas ich służby w poprzednim stopniu.

Datę awansowania, jednakową dla wszystkich stopni generalskich, ogłasza Minister Spraw Wojskowych w rozporządzeniu, nakazującym przeprowadzenie awansów.

W roku 1923 data awansowania będzie ogłoszona równocześnie z ogłoszeniem awansów, nie zaś zgóry w rozporządzeniu, nakazującym przeprowadzenie awansów.

§ 4. Wnioski na awans na stopnie generalskie sporządzają co do podległych im oficerów:

- a) Dowódcy Okręgów Korpusów,
- b) Inspektorowie Armji i Broni,
- c) Szef Administracji,
- d) Szef Sztabu Generalnego.

Przełożony, sporządzający wniosek na awans na stopnie generalskie, ustala w nim dla każdego stopnia generalskiego kolejność kandydatów, według której, ze względu na nadawanie się do awansu, kandydatom tym, zdaniem jego, przysługuje pierwszeństwo przy awansie.

§ 5. Wnioski na awans na stopnie generalskie, sporządzone przez Dowódców Okręgów Korpusów przesyłają oni właściwym Inspektorom Armji, którzy je opiniują, układając ze swej strony kolejność kandydatów z obu D. O. K. i przesyłają je Ministrowi Spraw Wojskowych.

§ 6. Przełożeni, uprawnieni do sporządzania wniosków na awans na stopnie generalskie w myśl punktów b), c) i d), § 4 niniejszego rozporządzenia, przesyłają wnioski te Ministrowi Spraw Wojskowych.

§ 7. Minister Spraw Wojskowych zwołuje w terminie i miejscu przez niego oznaczonym komisję opiniującą, złożoną co najmniej z 10-ciu oficerów, w składzie Szefa Sztabu Generalnego, Szefa Administracji i Inspektorów Armji i Broni oraz co najmniej 3 wyznaczonych przez Ministra Spraw Wojskowych Dowódców Okręgów Korpusów pod przewodnictwem generała, wyznaczonego przez Ministra Spraw Wojskowych. Komisja ta sporządza z wniosków, zestawionych przez Inspektorów Armji, Szefa Administracji i Szefa Sztabu Generalnego, dla każdego stopnia generalskiego, swój wniosek, ustalając w nim kolejność wszystkich kandydatów dla wyboru przez Ministra do awansu na stopnie generalskie, na podstawie swej własnej oceny i porównania ich wartości.

Uchwały tej komisji zapadają większością głosów i są protokołowane. W razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący. Przy każdym z kolejno zestawionych kandydatów ma być podane, ilu członków komisji wypowiedziało się za, ilu przeciw jego awansowi. Właściwy Inspektor Armji i przewodniczący komisji dyktują do protokołu uzasadnienie.

§ 8. Po otrzymaniu wniosków awansowych na stopnie generalskie, wraz z protokołami komisji i rozpatrzeniu ewentualności awansowania bezpośrednio mu podległych oficerów, Minister Spraw Wojskowych dokonywa wyboru i ustala dla każdego stopnia generalskiego zgodnie z § 2 tego rozporządzenia listę kandydatów, mających awansować na stopnie generalskie, włączając w nią również proponowanych do awansu na generałów, mianowanych sędziami wojskowymi pułkowników.

§ 9. Ustalone przez siebie listy oficerów, mających awansować na stopnie generalskie (§ 8), przedstawia Minister Spraw Wojskowych z wnioskiem o nadanie im odpowiednich stopni, według przepisu art. 11 ustawy o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów Wojsk Polskich.